

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 626

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 2 iulie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 2 din 30 ianuarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 55 alin. (5) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor	2-4	211. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Liliana Anghel a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Finanțelor	11
Decizia nr. 82 din 14 februarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4) ¹ teza a doua din Codul de procedură penală prin raportare la cele ale art. 6 și ale art. 16 alin. (1) lit. i) din același cod.....	5-8	212. — Decizie pentru eliberarea domnului Cătălin Vișean din funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății	12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
743. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 837/2004 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Activelor Statului, republicată, și pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 368/2010 privind revocarea unor membri ai Consiliului de supraveghere și îndrumare a activității Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, pentru aprobarea structurii organizatorice a Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, precum și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 837/2004 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului	9-10	213. — Decizie privind constatarea încetării de drept a raportului de serviciu al domnului Dan Popescu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	12
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
210. — Decizie privind numirea doamnei Adriana Petcu în funcția de președinte al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon	11	214. — Decizie privind încetarea, la cerere, a exercitării, cu caracter temporar, de către domnul Paica Ovidiu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct la Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse....	13
		215. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Victor-Corneliu Ștefănescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct la Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse	13
		216. — Decizie privind înființarea Comitetului Interinstituțional de Monitorizare și Evaluare a Strategiei Naționale pentru Tineret 2024—2027	14-15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.768/25.098. — Ordin al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse nr. 2.155/20.917/2022 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului social de interes național de susținere a cuplurilor și a persoanelor singure, pentru creșterea natalității	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 2**

din 30 ianuarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 55 alin. (5) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 55 alin. (5) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, excepție ridicată de Asocieria Porr Construct — S.R.L. — Teerag-Asdag & Col-Air Trading — S.R.L., prin Societatea Porr Construct — S.R.L., precum și de Societatea Porr Construct — S.R.L. — lider al Asocierii Porr Construct — S.R.L. — Teerag-Asdag & Col-Air Trading — S.R.L., din București, în Dosarul nr. 245/35/CA/2019 — R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.867D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, arătând că criticile formulate vizează interpretarea celor două texte legale supuse controlului de constituționalitate în ceea ce privește posibilitatea de a ataca pe calea revizuirii hotărârea pronunțată în procedura specială reglementată de Legea nr. 101/2016. Or, clarificarea acestui aspect excedează competenței Curții Constituționale, fiind de competența exclusivă a instanței investite cu soluționarea litigiului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 245/35/CA/2019 — R, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 55 alin. (5) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor**, excepție ridicată de Asocieria Porr Construct — S.R.L. — Teerag-Asdag & Col-Air Trading — S.R.L., prin Societatea Porr Construct —

S.R.L., precum și de Societatea Porr Construct — S.R.L. — lider al Asocierii Porr Construct — S.R.L. — Teerag-Asdag & Col-Air Trading — S.R.L., din București, într-o acțiune având ca obiect soluționarea cererii de revizuire a unei hotărâri judecătorești.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate sunt neconstituționale, în condițiile în care, potrivit art. 55 alin. (5) din Legea nr. 101/2016, în cazul admiterii recursului, instanța de recurs rejudecă în toate cazurile litigiul în fond, deși, potrivit normelor de drept comun, și anume prevederile art. 498 din Codul de procedură civilă, curțile de apel vor casa cu trimitere, o singură dată în cursul procesului, în cazul în care instanța a cărei hotărâre este atacată cu recurs a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului. Așa fiind, în cazul hotărârilor pronunțate în litigii supuse prevederilor Legii nr. 101/2016, este posibil ca, după ce prima instanță a soluționat cauza în mod greșit pe baza unei excepții procesuale, instanța de recurs, admitând recursul și reținând cauza spre rejudecare după casare, să soluționeze cauza pe o altă excepție, desesizându-se în mod definitiv, dar fără a intra, propriu-zis, în judecarea fondului. Astfel, se ajunge la situația în care soluția nu ar putea fi cenzurată pe calea de atac a revizuirii. Or, Curtea Constituțională a reținut în repetate rânduri că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabile, fiind recunoscut că lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic.

6. Se susține că opinia potrivit căreia nu ar fi susceptibilă de revizuire o hotărâre pronunțată de instanța de recurs care soluționează pentru prima dată și cu titlu definitiv o cauză pe cale de excepție, cu încălcarea limitelor investiției pe excepție, fără a intra propriu-zis în judecarea fondului cauzei, nu poate fi primită, întrucât exclude de la orice control legalitatea și temeinicia soluției și conduce la încălcarea flagrantă a dreptului de acces liber la justiție, în condițiile în care părțile litigante nu beneficiază de o garanție procedurală efectivă și imediată pentru a putea înlătura efectele unei atari soluții, date cu încălcarea limitelor investiției. Se arată că, prin eliminarea controlului judiciar al hotărârilor pronunțate, se aduce atingere dreptului la un proces echitabil și, în special, dreptului la apărare. Lipsa căii de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în primă și ultimă instanță echivalează cu imposibilitatea de a remedia deficiențele hotărârii. Prin urmare, prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, încălcând dispozițiile art. 21 și 129 din Constituție, în măsura în care se interpretează că o hotărâre pronunțată de instanța de recurs în aplicarea art. 55 alin. (5) din Legea nr. 101/2016, care soluționează pentru prima dată și cu titlu definitiv, în recurs, o cauză pe cale de excepție, cu încălcarea limitelor investiției pe excepție, fără a intra propriu-zis în judecarea fondului cauzei, nu ar fi revizuiabilă, întrucât hotărârea nu ar fi pronunțată asupra fondului sau nu ar evoca fondul.

7. **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă raportat la

cele ale art. 55 alin. (5) din Legea nr. 101/2016 nu contravin prevederilor art. 21, 24 și 129 din Constituție, întrucât, în cazul judecării unei cauze conform procedurii instituite de Legea nr. 101/2016, în calea de atac a recursului este realizată o analiză a fondului cauzei de către instanța de control judiciar în ipoteza în care sunt respinse excepțiile procesuale ridicate în termen de către părți, astfel că dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare și de acces liber la justiție nu sunt afectate. Pe de altă parte, în calea de atac extraordinară a revizuirii prevăzută de art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, instanța analizează cauza strict prin prisma limitelor impuse de textul legal, aspect care nu atrage nesocotirea drepturilor prevăzute la art. 21, 24 și 129 din Constituție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 55 alin. (5) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, care, la momentul invocării excepției, aveau următoarea redactare:

— Art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă:
„(1) Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă:

1. s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut;”;

— Art. 55 alin. (5) din Legea nr. 101/2016: *„În cazul admiterii recursului, instanța de recurs rejudecă, în toate cazurile, litigiul în fond.”*

12. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare* și art. 129 — *Folosirea căilor de atac*.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 436 din 24 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 28 octombrie 2021, paragraful 19, a reținut că Legea nr. 101/2016 reglementează remediile, căile de atac și procedura de soluționare a acestora, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune, precum și organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor. Prin urmare, în virtutea art. 2 din Legea nr. 101/2016, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri poate solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, potrivit prevederilor acestei legi; de asemenea, oricare dintre membrii unei asocieri a

unor operatori economici, fără personalitate juridică, poate formula orice cale de atac reglementată de această lege.

14. În ceea ce privește art. 55 alin. (5) din Legea nr. 101/2016, Curtea a observat, prin Decizia nr. 841 din 9 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 30 mai 2022, paragraful 15, că reprezintă o normă specială de procedură, adoptată de legiuitor în considerarea caracterului urgent al cauzelor din materia achizițiilor publice.

15. De asemenea, prin aceeași Decizie nr. 841 din 9 decembrie 2021, precitată, paragraful 19, Curtea Constituțională a constatat, inclusiv prin analiza practicii instanțelor de judecată, că prevederile art. 55 alin. (5) din Legea nr. 101/2016 reprezintă norme speciale de procedură, care justifică reglementarea criticată tocmai prin prisma interesului superior al celerității în litigiile de achiziții publice. În fața instanței de judecată, litigiile privind drepturile și obligațiile contractate în cadrul procedurilor de atribuire se soluționează de urgență și cu precădere. Potrivit prevederilor criticate, în cazul admiterii recursului, instanța de recurs rejudecă, în toate cazurile, litigiul în fond.

16. Curtea Constituțională a observat (paragraful 20 al deciziei mai sus citate) că referitor la această problemă de drept s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 40 din 18 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 din 31 iulie 2020. Instanța supremă a reținut că, din perspectiva Legii nr. 101/2016, dreptul comun în materie îl constituie Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, iar nu normele din Codul de procedură civilă, astfel că, în acord cu prevederile art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, recursul are, prin excepție de la normele de drept comun reglementate de Codul de procedură civilă, caracter devolutiv.

17. Art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, modificat prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, prevede că, *„în cazul admiterii recursului, instanța de recurs, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul ori dacă judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterile fondului, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță. În cazul în care judecata în primă instanță s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată la administrarea probelor, dar a fost legal citată la dezbaterile fondului, instanța de recurs, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond.”*

18. Așadar, Curtea Constituțională a statuat că, în materia soluționării recursului formulat în condițiile Legii nr. 101/2016, sintagma „rejudecă, în toate cazurile”, cuprinsă în art. 55 alin. (5) din această lege, conduce la concluzia că, spre deosebire de norma cu caracter general prevăzută de art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, conferă posibilitatea ca instanța de recurs, în cazul admiterii recursului, să rejudece litigiul în fond și atunci când prima instanță a soluționat litigiul fără a se judeca fondul ori dacă judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată, atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterile fondului (Decizia nr. 841 din 9 decembrie 2021, precitată, paragraful 21).

19. În ceea ce privește prevederile art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea a mai analizat constituționalitatea acestora, prin Decizia nr. 678 din 21 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1241 din 29 decembrie 2021. Cu acel prilej, Curtea a constatat (paragrafele 14—20 din decizia menționată) că în jurisprudența sa a statuat, în mod constant, că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prevăzut de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe procedurale. De asemenea, Curtea a subliniat că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege (a se vedea, în acest

sens, exemplificativ, Decizia nr. 99 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, Decizia nr. 226 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 7 iunie 2004, sau Decizia nr. 967 din 20 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2012).

20. În materia revizuirii, în virtutea legitimității sale constituționale de a adopta norme de procedură, conferită de art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul a configurat modalitatea de exercitare a acesteia, permițând persoanelor interesate să solicite revizuirea hotărârilor judecătorești definitive pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul. Sub acest aspect, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 250 din 20 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 16 iulie 2021, paragraful 14, că revizuirea este o cale extraordinară de atac, de retractare, nedevolutivă, menită, în esență, să corecteze erorile de fapt. Aceasta a fost concepută pentru a fi utilizată în ceea ce privește hotărârile pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul, prin care judecătorul cauzei se pronunță asupra temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor formulate prin cererea de chemare în judecată, iar nu cu referire la cele prin care acțiunea introductivă de instanță este respinsă exclusiv pe considerente de procedură, prin soluționarea excepțiilor dirimante, al căror scop este de a împiedica instanța să intre în cercetarea fondului, tocmai prin faptul că fac inutilă antamarea unor aspecte substanțiale privitoare la dreptul pretins de reclamant.

21. Revizuirea vizează, așadar, remedierea procesuală a erorilor de judecată care au condus la stabilirea greșită a situației de fapt prin hotărârea atacată. De aceea, categoriile de hotărâri care pot fi supuse revizuirii sunt reprezentate, în principal, de hotărârile judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat cu privire la caracterul fondat sau nefondat al cererii, și nu în baza unei excepții care, odată admisă, face de prisos analiza fondului. Cu titlu de excepție și pentru motivele limitativ prevăzute de alin. (2) al art. 509 din Codul de procedură civilă, pot face obiect al revizuirii și hotărârile care nu evocă fondul (a se vedea Decizia nr. 718 din 5 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 3 martie 2020, paragraful 18).

22. În jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat, de asemenea, cu valoare de principiu, că accesul liber la justiție nu presupune dreptul de acces la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție — și nici la toate căile de atac prevăzute de lege — apel, recurs, contestație în anulare, revizuire. Mai mult, nicio dispoziție

cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligativitatea legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii (a se vedea, de exemplu, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 622 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 28 august 2007, Decizia nr. 590 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 3 iunie 2010, Decizia nr. 1.137 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 5 octombrie 2011, sau Decizia nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012).

23. De asemenea, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul de acces la justiție nu este absolut; acesta poate presupune restricții, care sunt admise implicit, întrucât, prin chiar natura sa, este reglementat de către stat, iar statele se bucură de o anumită marjă de apreciere în acest sens (a se vedea, de exemplu, hotărârile din 28 mai 1985, 6 decembrie 2001, 26 ianuarie 2006 și 17 ianuarie 2012, pronunțate în cauzele *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57, *Yagtzilar și alții împotriva Greciei*, paragraful 26, *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, și *Stanev împotriva Bulgariei*, paragraful 230). Sub acest aspect, este de reținut că nici Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac, art. 13 din aceasta consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție. Doar în materie penală este impusă, prin prevederile art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reglementarea în legislațiile naționale a unui dublu grad de jurisdicție. Din această perspectivă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, de altfel, în jurisprudența sa, cu titlu general, că statele nu sunt obligate să stabilească un anumit număr al căilor de atac, cu excepția celui de-al doilea grad de jurisdicție în materie penală, neexistând obligativitatea extinderii acestui din urmă principiu și în materie civilă.

24. În acest context jurisprudențial, Curtea constată că nu pot fi reținute criticile de constituționalitate formulate în cauza de față, menținându-și valabilitatea cele statuate de Curtea Constituțională prin deciziile citate.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asocieria Porr Construct — S.R.L. — Teerag-Asdag & Col-Air Trading — S.R.L., prin Societatea Porr Construct — S.R.L., precum și de Societatea Porr Construct — S.R.L. — lider al Asocierii Porr Construct — S.R.L. — Teerag-Asdag & Col-Air Trading — S.R.L., din București, în Dosarul nr. 245/35/CA/2019 — R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 55 alin. (5) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 ianuarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 82

din 14 februarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (4¹) teza a doua din Codul de procedură penală prin raportare la cele ale art. 6 și ale art. 16 alin. (1) lit. i) din același cod

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și ale art. 16 alin. (1) lit. i) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, din oficiu, în Dosarul nr. 264/104/2017 al acestei instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.962D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13 iulie 2023, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 3 octombrie 2023, dată la care, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 14 noiembrie 2023. La data de 14 noiembrie 2023, constatând că nu sunt prezenți toți judecătorii care au participat la dezbateri, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 12 decembrie 2023, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 30 ianuarie 2024, dată la care, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992 și ale art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 14 februarie 2024, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 12 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 264/104/2017, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și ale art. 16 alin. (1) lit. i) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unor apeluri formulate împotriva unei sentințe penale prin care inculpata din cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate a fost condamnată pentru comiterea unei infracțiuni de corupție.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în

măsura în care nu includ în sfera cauzelor care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale și încheierea definitivă pronunțată de către judecătorul de cameră preliminară în procedura prevăzută de art. 335 alin. (4¹) din Codul de procedură penală. Se susține că, prin reglementarea art. 335 din Codul de procedură penală, legiuitorul a dorit să pună în acord legislația procesual penală din România cu prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ca urmare a considerentelor de principiu reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 4 august 2005, pronunțată în Cauza *Stoianova și Nedelcu împotriva României*, în care a constatat că posibilitatea acordată parchetului de a redeschide urmărirea penală trebuie să fie supusă controlului unei instanțe naționale care să fie obligată să examineze temeinicia unei astfel de cereri, în sensul de a aprecia dacă redeschiderea cazului nu este inecheabilă sau perioada scursă de la începerea anchetei nu este excesivă. Se arată că, prin urmare, singura cale prin care mai poate fi redeschisă o anchetă penală este instituția redeschiderii urmăririi penale, reglementată la art. 335 din Codul de procedură penală, iar încheierea de respingere a cererii de confirmare a redeschiderii urmăririi penale de către judecătorul de cameră preliminară este o hotărâre judecătorească ce are autoritate de lucru judecat în cazul unui dosar nou, autonom, creat ca urmare a unei alte plângeri cu privire la aceleași fapte și la aceleași persoane, chiar și sub o altă încadrare juridică. Se susține că o interpretare contrară încalcă dreptul persoanei acuzate la un proces echitabil.

5. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

6. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

7. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

8. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, conform încheierii de sesizare, dispozițiile art. 6 și ale art. 16 alin. (1) lit. i) din Codul de procedură penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține însă că sunt criticate, în realitate, dispozițiile art. 335 alin. (4¹) teza a doua din Codul de procedură penală prin raportare la cele ale art. 6

și ale art. 16 alin. (1) lit. i) din același cod. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 6: „*Nicio persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de acea persoană s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă cu privire la aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică.*”;

— Art. 16 alin. (1) lit. i): „*(1) Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă: [...] i) există autoritate de lucru judecat;*”;

— Art. 335 alin. (4¹) teza a doua: „*[...] Încheierea judecătorului de cameră preliminară este definitivă.*”

9. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și dispozițiilor art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă.

10. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoritatea de lucru judecat constituie un efect important al hotărârilor judecătorești, ca acte jurisdicționale ce emană de la o putere publică a statului, trăsătură ce deosebește hotărârea judecătorească de alte acte juridice. Cu privire la acest principiu, Curtea reține că funcția jurisdicțională a statului, având ca finalitate stabilitatea raporturilor juridice și ordinea socială, face ca litigiului să i se pună capăt într-o manieră care să nu mai permită readucerea lui în fața instanței, indiferent că aceasta s-ar realiza pe calea principală sau în mod incidental, într-un proces ulterior care ar avea legătură cu ceea ce s-a soluționat jurisdicțional anterior. Din acest punct de vedere, este unanim acceptat faptul că hotărârea judecătorească nu este infailibilă, iar corectarea unor vicii ale hotărârii judecătorești definitive reprezintă o justă preocupare ce se poate realiza numai prin exercitarea căilor de atac, principiu statuat la art. 16 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (în prezent art. 18 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară), articol ce reprezintă, de altfel, o aplicare a dispozițiilor art. 129 din Constituție. Așadar, autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești semnifică faptul că o cerere nu poate fi judecată în mod definitiv decât o singură dată, iar hotărârea astfel pronunțată este prezumată a exprima adevărul și nu trebuie să fie contrazisă de o altă hotărâre, această regulă având ca scop administrarea uniformă a justiției. Prin urmare, principiul autorității de lucru judecat împiedică nu numai judecarea din nou a unui proces încheiat, având același obiect, aceeași cauză și purtat între aceleași părți, ci și contrazicerile dintre două hotărâri judecătorești, în sensul că drepturile recunoscute printr-o hotărâre definitivă nu pot fi contrazise printr-o hotărâre ulterioară, dată într-un alt proces. Așa fiind, instituția autorității de lucru judecat are o dublă valență: una materială (prezumție legală irefragabilă de adevăr judiciar în sensul judecății irevocabile) și una procesuală (excepție procesuală de fond, care împiedică desfășurarea unui nou proces cu privire la același drept), respectarea sa impunând să se dea eficiență ambelor componente anterior menționate (a se vedea Decizia nr. 102 din 17 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 7 aprilie 2021, paragrafele 34 și 35).

11. Respectarea principiului autorității de lucru judecat are ca finalitate asigurarea securității raporturilor juridice, componentă a principiului securității juridice, ca standard al dreptului la un proces echitabil, astfel cum acesta este reglementat la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Acest principiu exprimă, în

esență, faptul că cetățenii trebuie protejați contra unui pericol care vine chiar din partea dreptului, contra unei insecurități pe care a creat-o dreptul sau pe care acesta riscă s-o creeze. Principiul securității raporturilor juridice a apărut și s-a dezvoltat pe cale pretoriană, mai exact în practica instanțelor internaționale, dobândind rang de principiu al ordinii juridice europene.

12. Principiul autorității de lucru judecat își găsește expresia legislativă sub forma principiului *ne bis in idem*, reglementat, în mod distinct, la art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție și la art. 6 din Codul de procedură penală. Acesta reprezintă consecința directă a autorității de lucru judecat și constă în interdicția de a repeta procedurile penale care au dus la pronunțarea unei hotărâri definitive. Potrivit acestui principiu, nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă (a se vedea Hotărârile din 13 noiembrie 2003, 8 septembrie 2005, 1 iulie 2013 și 13 noiembrie 2022 și pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauzele *Nikitin împotriva Rusiei*, paragraful 35, *Sergey Zolotukhin împotriva Rusiei*, paragraful 58, *Kadusic împotriva Elveției*, paragraful 82 și *Marguš împotriva Croației*, paragraful 114). Așadar, repetarea procesului sau a pedepsei este elementul central al situației juridice vizate de art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție (a se vedea Hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Nikitin împotriva Rusiei*, precitată, paragraful 35). Așa fiind, principiul autorității de lucru judecat este de o importanță fundamentală atât în ordinea juridică națională, cât și în ordinea juridică europeană, precum și la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului, iar atingerea adusă acestuia prin legislația națională trebuie să fie limitată, fiind necesar să se deroge de la acest principiu doar dacă derogarea este impusă de motive substanțiale și imperioase. În acest sens sunt Hotărârile din 7 iulie 2009 și 24 iulie 2003, pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauzele *Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, și *Ryabikh împotriva Rusiei*, paragraful 52 (a se vedea Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016).

13. Referitor la același principiu, prin Hotărârea din 8 iulie 2019, pronunțată în Cauza *Mihalache împotriva României*, paragraful 22, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat existența a trei criterii care trebuie îndeplinite pentru a putea considera că o decizie este definitivă: decizia trebuie să blocheze definitiv urmărirea penală, trebuie să fi fost precedată de o investigație amănunțită și trebuie să se bazeze pe o evaluare a fondului cauzei. Totodată, prin Hotărârea din 21 octombrie 2014, pronunțată în Cauza *Lungu și alții împotriva României*, paragraful 47, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, revenind asupra unei chestiuni în litigiu care fusese deja soluționată și care făcuse obiectul unei hotărâri definitive și în absența oricărui motiv valabil, instanța națională a încălcat principiul securității raporturilor juridice, motiv pentru care a fost încălcat dreptul reclamanților la un proces echitabil, în sensul art. 6 paragraful 1 din Convenție. De asemenea, prin Hotărârea din 31 mai 2012, pronunțată în Cauza *Esertas împotriva Lituaniei*, paragraful 21, instanța de la Strasbourg a reținut că „principiul autorității de lucru judecat impune ca nicio parte să nu aibă dreptul de a solicita revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii numai în scopul obținerii unei rejudecări și a unei noi decizii a cauzei”. Prin aceeași hotărâre s-a reținut că „orice revizuire ar trebui tratată ca un recurs deghezizat, iar simpla posibilitate de a exista două puncte de vedere cu privire

la acest subiect nu este un motiv pentru reexaminare”. În același sens, prin Hotărârea din 12 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Kehaya și alții împotriva Bulgariei*, paragraful 69, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenție în situația în care „abordarea Curții Supreme de Casație în hotărârea sa din 10 octombrie 2000 a avut, în plus, efectul de a oferi statului o a doua șansă de a obține o reexaminare a unui litigiu deja stabilit prin hotărâri definitive în proceduri contencioase la care o altă emanație a statului, o autoritate administrativă specializată însărcinată cu restituirea — comisia funciară —, a fost parte și i s-au oferit toate mijloacele procedurale pentru apărarea interesului statului. O astfel de reexaminare era aparent posibilă fără nicio limitare în timp și putea fi interzisă numai după expirarea perioadei relevante de prescripție achizitivă. Această abordare a fost dezechilibrată și a creat incertitudine juridică.” Totodată, în Hotărârea din 29 noiembrie 2016, pronunțată în Cauza *Parohia Greco-Catolică Lupeni și alții împotriva României*, paragraful 116, aceeași instanță europeană a statuat că „principiul securității juridice este implicit în toate articolele din Convenție și constituie unul dintre elementele fundamentale ale statului de drept”. S-a reținut prin aceeași hotărâre că „scopul acestui principiu este în special acela de a garanta stabilitatea situațiilor juridice și de a promova încrederea publicului în justiție. Orice persistență a divergențelor de jurisprudență riscă să ducă la o stare de incertitudine juridică de natură să reducă încrederea publicului în sistemul judiciar, chiar dacă această încredere este una dintre componentele fundamentale ale statului de drept.” Cu privire la același principiu, prin Hotărârile din 28 iulie 2009 și 31 mai 2012, pronunțate în Cauzele *Gök și alții împotriva Turciei*, paragrafele 57—62, și *Esertas împotriva Lituaniei*, paragrafele 23—32, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, fie și în absența casării unei hotărâri, repunerea în cauză a soluției adoptate într-un litigiu printr-o hotărâre judecătorească definitivă în cadrul unei alte proceduri judiciare poate aduce atingere art. 6 din Convenție, în măsura în care poate să facă iluzoriu dreptul de acces la o instanță și să încalce principiul securității juridice. În fine, prin Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu împotriva României*, paragraful 61, Curtea de la Strasbourg a constatat că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenție, trebuie să fie interpretat în lumina preambulului la Convenție, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. S-a reținut, totodată, că unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării (a se vedea Decizia nr. 102 din 17 februarie 2021, paragraful 39).

14. Astfel cum Curtea a statuat, principiul *ne bis in idem* este reglementat în legislația internă la art. 6 din Codul de procedură penală, potrivit căruia nicio persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de acea persoană s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă cu privire la aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică. În aplicarea acestui principiu, dispozițiile art. 28 alin. (1) din Codul de procedură penală prevăd că hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o, arătând, totodată, că instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența

prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite. De asemenea, alin. (2) al aceluiași art. 28 prevede că hotărârea definitivă a instanței civile prin care a fost soluționată acțiunea civilă nu are autoritate de lucru judecat în fața organelor judiciare penale cu privire la existența faptei penale, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia. Totodată, dispozițiile art. 52 alin. (3) din Codul de procedură penală, referitoare la chestiunile prealabile, reglementează faptul că hotărârile definitive ale altor instanțe decât cele penale asupra unei chestiuni prealabile în procesul penal au autoritate de lucru judecat în fața instanței penale.

15. Având în vedere toate aceste considerente, principiul autorității de lucru judecat și, respectiv, principiul *ne bis in idem*, mai sus analizate, au în vedere hotărârile penale definitive prin care se soluționează fondul cauzelor penale.

16. Spre deosebire de acestea, în privința încheierilor pronunțate în cursul procesului penal, încheieri prin care nu este soluționat fondul acțiunii penale, ci se soluționează alte aspecte ale cauzei penale, Codul de procedură penală prevede că acestea sunt definitive.

17. Cu titlu exemplificativ, art. 26 alin. (5) din Codul de procedură penală prevede că încheierea prin care se disjunge acțiunea civilă este definitivă, art. 213 alin. (6¹) din Codul de procedură penală prevede că încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți soluționează plângerea împotriva măsurii controlului judiciar dispuse de procuror este definitivă, art. 250 alin. (4) din Codul de procedură penală prevede că soluționarea contestației împotriva măsurii asigurătorii luate de procuror sau a modului de aducere la îndeplinire a acesteia se face în camera de consiliu, cu citarea celui care a făcut contestația și a persoanelor interesate, prin încheiere motivată, care este definitivă, art. 252³ alin. (3) din Codul de procedură penală reglementează caracterul definitiv al încheierii prin care instanța dispune cu privire la valorificarea bunurilor mobile sechestrate în cursul judecării și la procedura valorificării acestora, art. 252⁴ alin. (3) din Codul de procedură penală prevede caracterul definitiv al încheierii prin care instanța soluționează contestația formulată împotriva modului de aducere la îndeplinire a încheierii prevăzute de art. 252² alin. (3) din Codul de procedură penală sau a hotărârii judecătorești de valorificare a bunurilor mobile sechestrate, prevăzută de art. 252² alin. (7) din Codul de procedură penală sau de art. 252³ alin. (3) din același cod etc.

18. Printre aceste încheieri se numără și încheierea prin care judecătorul de cameră preliminară soluționează cererea de confirmare a redeschiderii urmăririi penale, care, potrivit art. 335 alin. (4¹) teza a doua din Codul de procedură penală, are caracter definitiv.

19. Caracterul definitiv al încheierilor analizate determină obligativitatea soluțiilor pronunțate în cuprinsul lor, caracterul obligatoriu al acestor încheieri făcând ca respectivele soluții să se impună, *ex lege*, prin raportare la ansamblul cauzei penale. Așadar, încheierea prevăzută la art. 335 alin. (4¹) teza a doua din Codul de procedură penală are un caracter definitiv și, totodată, obligatoriu în cauza penală în care a fost pronunțată.

20. Astfel, în cazul în care judecătorul de cameră preliminară, ulterior pronunțării încheierii prevăzute la art. 335 alin. (4¹) teza a doua din Codul de procedură penală, este investit cu soluționarea unei noi cereri de confirmare a redeschiderii urmăririi penale, similară, sub toate aspectele, cu cea soluționată anterior, pentru identitate de rațiune, impusă de dispozițiile art. 335 alin. (4¹) teza a doua din Codul de procedură penală, acesta este obligat să pronunțe aceeași soluție. În schimb, dacă cererea de confirmare a redeschiderii

urmării penale nou-formulată este diferită de cea precedentă sub aspectul temeiurilor, respectiv al probelor sau al împrejurărilor invocate, judecătorul de cameră preliminară, având în vedere aceste diferențe specifice, poate pronunța, conform art. 335 alin. (4¹) teza a doua din Codul de procedură penală, o soluție diferită de cea precedentă, pronunțată potrivit aceluiași temei legal. De altfel, în acest sens, dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală prevăd că, în cazul în care au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea, procurorul revocă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale. Caracterul de noutate al faptelor sau împrejurărilor astfel invocate urmează să fie apreciat de judecătorul de cameră preliminară investit cu soluționarea cererii de confirmare a redeschiderii urmăririi penale, în fiecare caz în parte. Aceste aspecte constituie însă operațiuni de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale criticate, care reprezintă atribuția exclusivă a organelor judiciare. Așadar, pronunțarea unor soluții contrare, în situații identice, conform art. 335 alin. (4¹) teza a doua din Codul de procedură penală, reprezintă forme de aplicare greșită a legii procesual penale de către instanțele judecătorești, acestea neputând constitui veritabile probleme de constituționalitate a prevederilor art. 335 alin. (4¹) teza a doua din Codul de procedură penală raportate la cele ale art. 6 și ale art. 16 alin. (1) lit. i) din același cod.

21. Pentru toate aceste motive, Curtea constată că dispozițiile legale criticate asigură garanțiile specifice dreptului la un proces echitabil, astfel cum acesta este reglementat la art. 21 alin. (3) din Constituție, fără a fi necesară reglementarea autorității de lucru judecat a încheierii pronunțate conform art. 335 alin. (4¹) teza a doua din Codul de procedură penală. De altfel, conform celor mai sus arătate, o astfel de soluție legislativă ar fi improprie prin raportare la natura cauzelor în care sunt pronunțate încheierile analizate, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 335 din Codul de procedură penală, cererile de confirmare a redeschiderii urmăririi penale pot fi formulate în cauzele în care au fost dispuse soluții de clasare, și nu în cauze

în care au fost pronunțate anterior soluții de achitare sau de încetare a procesului penal.

22. În subsidiar, Curtea reține că dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. i) din Codul de procedură penală fac referire, cu titlu generic, la existența autorității de lucru judecat, drept caz care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale, în sfera acestei norme fiind incluse toate hotărârile judecătorești cărora dispozițiile Codului de procedură penală le conferă această autoritate.

23. Pentru acest motiv, reglementarea, în mod expres, a autorității de lucru judecat a încheierii pronunțate conform art. 335 alin. (4¹) teza a doua din Codul de procedură penală implică modificarea și completarea, în acest sens, a tezei a doua a art. 335 alin. (4¹) anterior menționat, operațiune care este de competența exclusivă a Parlamentului, conform atribuției sale constituționale prevăzute la art. 61 alin. (1) din Constituție și care excedează competenței instanței de contencios constituțional, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

24. Totodată, Curtea subliniază că reglementarea expresă în cuprinsul art. 335 alin. (4¹) teza a doua din Codul de procedură penală doar a caracterului definitiv al încheierii analizate (nu și a autorității de lucru judecat a acesteia) nu dau posibilitatea procurorului de a dispune redeschiderea urmăririi penale și, corelativ, dreptul instanței competente de a confirma cererile formulate în acest sens, în mod repetitiv, în cauze similare, caracterul definitiv al încheierii de respingere a cererii de confirmare a ordonanței de redeschidere a urmăririi penale obligându-l pe acesta ca, dacă ulterior se formulează o nouă cerere de redeschidere a urmăririi penale, să o admită doar în măsura în care în cuprinsul său sunt invocate elemente noi, de natură să justifice această soluție.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, din oficiu, în Dosarul nr. 264/104/2017 și constată că dispozițiile art. 335 alin. (4¹) teza a doua din Codul de procedură penală prin raportare la cele ale art. 6 și ale art. 16 alin. (1) lit. i) din același cod sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 februarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 837/2004 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Activelor Statului, republicată, și pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 368/2010 privind revocarea unor membri ai Consiliului de supraveghere și îndrumare a activității Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, pentru aprobarea structurii organizatorice a Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, precum și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 837/2004 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului

Având în vedere prevederile art. XVII alin. (1), alin. (2) lit. a) și alin. (3), coroborat cu art. XIX alin. (2) și (3) din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, cu modificările și completările ulterioare, ale art. LXIX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. X din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri bugetare, aprobată cu completări prin Legea nr. 153/2024, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 837/2004 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Activelor Statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 4 iulie 2023, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Structura organizatorică a Autorității pentru Administrarea Activelor Statului este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Numărul maxim de posturi în structura organizatorică a AAAS este de 188, exclusiv președintele, vicepreședinții și cabinetul demnitarului.”

2. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Încetarea raporturilor de muncă determinată de reducerea numărului de posturi în structura organizatorică a AAAS se realizează pe baza criteriilor stabilite între conducerea AAAS și reprezentanții salariaților, în condițiile legii.”

3. La articolul 5, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Personalul AAAS este format din funcționari publici și personal contractual și este salarizat în condițiile legii. Atribuțiile,

sarcinile și răspunderile individuale ale personalului contractual al AAAS se stabilesc prin fișa postului, care constituie anexă la contractul individual de muncă, iar pentru funcționarii publici prin fișa postului anexă la raportul de serviciu.”

4. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Consumul de carburanți este de 200 litri/lună/autoturism pentru autoturismele care deservește instituția.”

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 368/2010 privind revocarea unor membri ai Consiliului de supraveghere și îndrumare a activității Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, pentru aprobarea structurii organizatorice a Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, precum și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 837/2004 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 28 aprilie 2010, cu modificările ulterioare.

Art. III. — Încadrarea personalului în numărul maxim de posturi și în noua structură organizatorică prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre se realizează cu respectarea prevederilor legale.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,

Ștefan-Radu Oprea

p. Președintele Autorității pentru Administrarea Activelor Statului,

Violeta Tudorie

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Simona Bucura-Oprescu

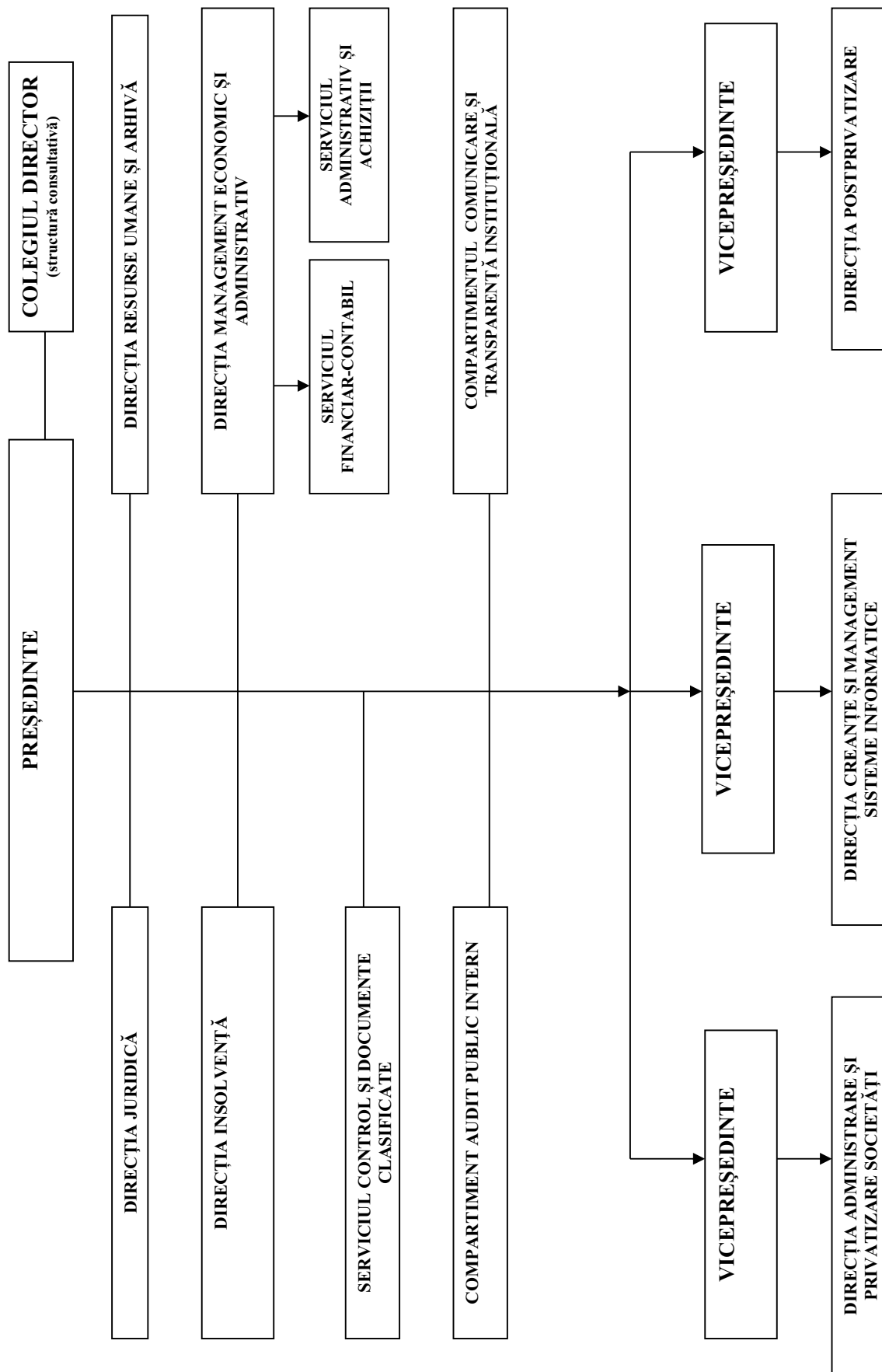
Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 28 iunie 2024.
Nr. 743.

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Autorității pentru Administrarea Activelor Statului**

Număr de posturi = 188 (exclusiv președintele,
vicepreședinții și cabinetul demnitarului)

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Adriana Petcu în funcția
de președinte al Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice
a Dioxidului de Carbon**

În temeiul art. art. 29 și al art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Adriana Petcu se numește în funcția de președinte al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, pentru un mandat cu durata de 5 ani.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1, Decizia prim-ministrului nr. 43/2024 privind numirea doamnei Adriana Petcu în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 26 ianuarie 2024, își încetează aplicabilitatea.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean București, 2 iulie 2024.
Nr. 210.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către
doamna Liliana Anghel a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Ministerului Finanțelor**

Având în vedere propunerea Ministerului Finanțelor formulată prin Adresa nr. 391.189 din 3 iunie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.025 din 3 iunie 2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 24.044/2024,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 23 iulie 2024, doamna Liliana Anghel, consilier clasa I, grad profesional superior, în cadrul Direcției generale de trezorerie și datorie publică, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Finanțelor pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean București, 2 iulie 2024.
Nr. 211.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Cătălin Vișean din funcția
de secretar de stat la Ministerul Sănătății**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cătălin Vișean se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean București, 2 iulie 2024.
Nr. 212.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind constatarea încetării de drept a raportului de serviciu
al domnului Dan Popescu, inspector guvernamental în cadrul
Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere faptul că ulterior datei de 23 iunie 2023, data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, domnul Dan Popescu a fost menținut în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului pentru o perioadă de un an, potrivit Deciziei prim-ministrului nr. 108/2023 privind menținerea domnului Dan Popescu în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în lipsa unei solicitări de menținere în funcția publică pentru o perioadă de încă un an,

în temeiul art. 29, art. 397, art. 516 lit. a), art. 517 alin. (1) lit. d) și alin. (3), art. 524 alin. (1) și al art. 533 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Se constată încetarea de drept a raportului de serviciu al domnului Dan Popescu, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, la data de 23 iunie 2024.

(2) Domnul Dan Popescu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

(3) Prezenta decizie poate fi contestată la instanța competentă în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean București, 2 iulie 2024.
Nr. 213.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind încetarea, la cerere, a exercitării, cu caracter temporar, de către domnul Paica Ovidiu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct la Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse

Având în vedere Adresa Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse nr. 6.824 din 10 iunie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.298 din 11 iunie 2024 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/20.995/M.A. din 19 iunie 2024,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 524 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează, la cerere, exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Paica Ovidiu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct la Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.

(2) Domnul Paica Ovidiu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 2 iulie 2024.

Nr. 214.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Victor-Corneliu Ștefănescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct la Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse

Având în vedere Adresa Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse nr. 6.824 din 10 iunie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.298 din 11 iunie 2024 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/20.995/M.A. din 19 iunie 2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 25.596/2024,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Victor-Corneliu Ștefănescu, șef serviciu, gradul II la Serviciul comunicare, relația cu publicul și registratură din cadrul Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct la Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 2 iulie 2024.

Nr. 215.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind înființarea Comitetului Interinstituțional de Monitorizare și Evaluare a Strategiei Naționale pentru Tineret 2024—2027

Având în vedere Nota Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse nr. 6.944 din 13 iunie 2024 privind aprobarea înființării Comitetului Interinstituțional responsabil cu monitorizarea și evaluarea Strategiei Naționale pentru Tineret 2024—2027, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.457 din 13 iunie 2024,

în temeiul art. 29 și al art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 566/2024 privind aprobarea Strategiei Naționale pentru Tineret 2024—2027,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, se constituie Comitetul Interinstituțional de Monitorizare și Evaluare a Strategiei Naționale pentru Tineret 2024—2027, denumit în continuare *Comitetul*, organism de lucru fără personalitate juridică.

(2) Coordonarea Comitetului este realizată de către Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.

(3) Comitetul este format din reprezentanți ai autorităților publice din România implicate pe tematica implementării, monitorizării și evaluării Strategiei Naționale pentru Tineret 2024—2027, precum și din personal de specialitate din cadrul instituțiilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie, desemnați de către conducătorul instituției, în condițiile legii.

(4) La ședințele Comitetului pot participa, în calitate de invitați, și reprezentanți ai altor instituții publice sau autorități cu atribuții în domeniile vizate, pe baza unei solicitări formulate în acest sens.

Art. 2. — (1) Principalele atribuții ale Comitetului vizează:

a) coordonarea instituțiilor cu responsabilități în domeniul aplicării Strategiei Naționale pentru Tineret 2024—2027, denumită în continuare *Strategia*, în ceea ce privește identificarea inițiativelor în domeniile vizate;

b) analizarea posibilităților optime de implementare a obiectivelor Strategiei;

c) participarea activă la monitorizarea și evaluarea modului de implementare a planului de acțiuni la nivelul instituțiilor și autorităților administrației publice centrale, precum și al autorităților administrației publice locale responsabile;

d) asigurarea comunicării interministeriale, precum și armonizarea punctelor de vedere, în implementarea Strategiei;

e) formularea de recomandări și propuneri de măsuri, în vederea asigurării coerenței și eficientizării procesului de implementare a planurilor anuale de acțiuni;

f) aprobarea raportului anual de monitorizare și evaluare a implementării Strategiei.

(2) Rezultatele proceselor de monitorizare și evaluare sunt cuprinse în raportul anual de monitorizare și evaluare a implementării Strategiei, elaborat de Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, prezentat prim-ministrului sub semnătura ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, document care evidențiază stadiul implementării măsurilor planificate, prin utilizarea unor criterii acceptate de comun acord în cadrul Comitetului, privind îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 3. — (1) Comitetul se reunește în ședințe lunare sau ori de câte ori este necesar.

(2) Suportul tehnic și secretariatul Comitetului sunt asigurate de către Direcția generală tineret, familie și politici demografice din cadrul Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.

(3) Agenda fiecărei ședințe a Comitetului se întocmește de către secretariatul acestuia, pe baza propunerilor formulate și înaintate în acest sens de către membrii săi și aprobate de către conducerea Comitetului.

Art. 4. — (1) În vederea participării la reuniunile Comitetului, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei decizii, conducătorii instituțiilor implicate desemnează și comunică secretariatului Comitetului reprezentanții proprii.

(2) În situația în care se impune cooptarea altor instituții publice și/sau autorități pentru derularea implementării și monitorizării obiectivelor Strategiei, componența Comitetului se modifică în mod corespunzător.

(3) În cadrul primei ședințe de lucru, Comitetul întocmește și aprobă regulamentul propriu de organizare și funcționare.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

C O M P O N E N Ț A

Comitetului Interinstituțional de Monitorizare și Evaluare a Strategiei Naționale pentru Tineret 2024—2027

1. Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse
2. Secretariatul General al Guvernului
3. Ministerul Muncii și Solidarității Sociale
4. Ministerul Educației
5. Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării
6. Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației
7. Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului
8. Ministerul Sănătății
9. Ministerul Afacerilor Interne
10. Ministerul Culturii
11. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
12. Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
13. Agenția Națională Antidrog
14. Agenția Națională pentru Sport
15. Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale
16. Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă
17. Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați
18. Agenția Națională pentru Romi
19. Agenția Națională pentru Locuințe
20. Autoritatea pentru Digitalizarea României
21. Centrul de Consiliere și Orientare în Carieră
22. Departamentul pentru Relații Interetnice
23. Departamentul pentru Românii de Pretutindeni
24. Departamentul pentru Dezvoltare Durabilă
25. Institutul Cultural Român

A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E
A L E A D M I N I S T R A Ț I E I P U B L I C E C E N T R A L E

MINISTERUL MUNCII ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Nr. 1.768 din 21 iunie 2024

MINISTERUL FAMILIEI, TINERETULUI
ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE
Nr. 25.098 din 19 iunie 2024

O R D I N

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse nr. 2.155/20.917/2022 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului social de interes național de susținere a cuplurilor și a persoanelor singure, pentru creșterea natalității

Având în vedere prevederile:

— art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 1.103/2022 pentru aprobarea Programului social de interes național de susținere a cuplurilor și a persoanelor singure, pentru creșterea natalității, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 590/2024 privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.103/2022 pentru aprobarea Programului social de interes național de susținere a cuplurilor și a persoanelor singure, pentru creșterea natalității,

luând în considerare Referatul de aprobare nr. 1.218 din 18.06.2024, elaborat de Direcția generală tineret, familie și politici demografice din cadrul Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse,

în temeiul prevederilor art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 22/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii și solidarității sociale și ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse nr. 2.155/20.917/2022 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului social de interes național de susținere

a cuplurilor și a persoanelor singure, pentru creșterea natalității, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1136 și 1136 bis din 25 noiembrie 2022, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,
Mădălin-Cristian Vasilcoiu,
secretar de stat

Art. II. — Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse,
Natalia-Elena Intotero

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

